

нѣкoi битки; че често пакти поводошлото племе погрѣшно схваща изговарянето на нѣкое наименование или пъкъ буквально прѣвежда на своя езикъ името на града или рѣката,— лесно ще се разбере, че въ нашата географична номенклатура има доста имена, които сѫ византийски и турски.

С. Н. Палаузовъ въ „Писъмо къ редактору извѣстій втораго отдѣленія академіи“, като обяснява „българската грамота“ отъ XIII вѣкъ, дадена отъ Асѣна II на Дубровчанитѣ, говори частно за българската топографична номенклатура тѣй: «ключътъ за въстановление древнитѣ славянски названия на градо-вѣтъ, рѣкитъ, селата и прочее, написани съ византийско правописание, въ много случаи можтъ да служатъ на сегашнитѣ турски названия, които нѣкождъ сѫ буквально прѣведени отъ славянскитѣ».

Ето и примѣри отъ буквально прѣвежданъе топографични названия и произволно тѣлкуваги на имена, прилични помежду си по окончанието, споредъ академика Срезневски и С. Н. Палаузова: въ споменжата грамота на Асѣна II въ деветиятъ и десетиятъ редъ (§ 5.) се споменува «или Кафкунъскыѣ хъры придѧ: или къ Дрин и къ Димотъ»: Одринъ — отъ дрянъ — с+ дрянъ = Дрянополъ, изговаря се прѣправено Алдрианополъ; Димотъ = отъ грѣцката дума дицимосъ = двоенъ, близъкъ, множествено число дицимио = близнаци и моихосъ = стѣна; праватъ (превно-български градъ Овечъскъ (сега с. Чевгѣ), тѣй се чете въ синодика на царь Борила) отъ грѣцката дума проватосъ = овца; баиритѣ въ околността на Шуменъ и Прѣславъ се нарича сега Кюмюрлерски бафири отъ кюмюри — вѫглища, грѣцки нарвунось — карвунось, по които върхове населението въ българската грамота се нарича „Карвунски народъ“.

Нѣмахъ на рѣка труда на С. Н. Палаузова: „Ротиславъ Михайловичъ, Руский удѣльный Къязъ на Дунаѣ въ XIII в.“ печатанъ въ Ж. М. Нар. Просвѣш. LXXI. Отд. II., но и отъ прѣведенитѣ примѣри ще се види, какъ славянските названия сѫ се промѣнили на грѣцки или турски.

Поради неподготовността си да тѣлкувамъ думитѣ отъ тракоилирски, келтски и други неизвѣстни за мене источници, азъ поставихъ въ първата графа подъ название „чужди имена на рѣки и потопи“ всички рѣки, които сѫ чужди на езика ни, но допускамъ погрѣшно да съмъ причислявъ и нѣкоя друга